

Farní zpravodaj Postní doba a Velikonoce 2012

republiky se tak zapojíme do oslav Roku biřmování, který vyhlásili naši biskupové na rok 2012 v souvislosti s tříletou přípravou na oslavu 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Byl jsi v roce 2007 na setkání v Táboře a chtěl bys opět zažít jeho atmosféru? Anebo jsi v Táboře nemohl být, ale hodně jsi o něm slyšel od svých kamarádů? Vydej se do Žďáru a pozvi na cestu i mladé ze svého okolí včetně hledajících! I na ně čeká na CSM zajímavý program a kdo ví... Třeba právě ve Žďáře najdou odpovědi na své otázky týkající se víry.

Přihlašovat se můžeš přes elektronickou přihlášku, kterou najdeš na webu setkání www.dozdaru.jdem.cz Cena za celé setkání je 1 100,-Kč. Kdo se přihlásí a setkání uhradí do 31. května 2012, zaplatí pouze 950,- Kč. Více informací najdeš na: <https://zdar2012.signaly.cz/>.

Výzva k modlitbě. Na Velký pátek (6.4.) začíná nověna modliteb k Božímu Milosrdenství – tzv. **Korunka k Božímu milosrdenství**. Tato nověna končí svátkem Božího milosrdenství – druhou nedělí velikonoční (15. 4.). Jak se modlí „Korunka“? - **Otče náš, Zdravas, Věřím v Boha.** Na růženci – zrnkách pro Otče náš říkáme – „**Věčný Otče, obětuj ti Tělo a Krev, duši a Božství tvého nejmilejšího Syna a našeho Pána Ježíše Krista na smír za hříchy našeho celého světa.**“ Na zrnkách pro Zdravas Maria říkáme: **Pro jeho bolestné utrpení, buď milosrdný k nám i k celému světu.** Zakončíme slovy: **Svatý Bože, svatý silný, svatý nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem – 3x. Úmysly jednotlivých dnů:** 1. Velký pátek: za celé lidstvo; 2. Bílá sobota: za duchovní osoby; 3. Velikonoční neděle: za všechny křesťany; 4. Velikonoční pondělí: za pohany a nevěřící v Krista; 5. Velikonoční úterý: za jednotu Církve; 6. Velikonoční středa: za děti; 7. Velikonoční čtvrtek: za ctitele Božího milosrdenství; 8. Velikonoční pátek: za duše v očistci; 9. Velikonoční sobota: za vlašné duše. Věřícím, kteří se tuto nověnu pomodlí, slíbil Pán Ježíš prostřednictvím sv. Faustyny velké milosti.

Velikonoční bohoslužby – Rovečné a Vír.

4. 4. středa	Vír – 15,30 sv. zpověď,	16 mše svatá
5. 4. Zelený čtvrtek	Rovečné - 15,30 svatá zpověď	16 – mše svatá
6. 4. Velký pátek	14,30 Vír	velkopáteční obřady
	15,30 Rovečné	velkopáteční obřady
7. 4. Bílá sobota	14 – 17	adorace u Božího hrobu
	(čas si můžete domluvit s těmi, kteří mají klíčky od kostela a kaple)	
	19	Velikonoční vigilie odjezd autobusu z Víru v 18,30
	(nejslavnostnější bohoslužba celého roku, obnova sv. křtu)	
8. 4. neděle	Hod Boží Velikonoční	9,30 hodin mše svatá
	sbírka na alarm do kostela	
9. 4. pondělí (červené)	9,30	mše svatá

Bratři a sestry, milé děti!

Všem Vám děkujeme za jakékoli modlitby, práci a dary pro budování Božího království v naší farnosti. Všeho dobrého si velmi vážíme.

Všechny Vás zveme na bohoslužby v postní době a o Velikonocích, všechny zveme k naplnění Boží vůle v životě naší farnosti a našich rodinách.

Všem Vám vyprošujeme požehnané svátky Kristova utrpení, smrti a vzkříšení. Srdečně Vás zdraví a žehnají

P.Pavel Lazárek, farář (607 177 690) a jáhen Ladislav.

Pro všechny žijící na území farnosti sv. Martina v Rovečném sestavuje a vydává jáhen L.Kinc, 592 64

Prosetín 79, tel.č. 516463315 nebo 606948970, e-mail – kinc@biskupstvi.cz

Naše farní stránky – www.rovecnefarnost.cz

Z POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. K POSTNÍ DOBĚ 2012

«Starejme se jeden o druhého a pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům.»

Bratři a sestry, postní období nám znovu poskytuje možnost, abychom uvažovali o **jádro křesťanského života – o lásce**. Je to doba vhodná k tomu, abychom za pomoci Božího Slova a svátostí **obnovili svoji osobní i společnou cestu víry**. Její prožívání je poznamenáno modlitbou i sdílením, mlčením i postem, v očekávání velikonoční radosti.

1. Máme zaměřovat pohled na druhého, především na Ježíše, abychom byli jedni k druhým pozorní a nechovali se k sobě jako cizí lidé a lhostejní k osudu bratří. Často však převládá opačný postoj – lhostejnost a nezájem, které zakrývají sobectví a maskují se zdánlivým respektem k „soukromé sféře“.

Pozornost vůči druhému člověku v sobě zahrnuje to, že mu přejeme dobro ve všech jeho podobách – fyzické, morální i duchovní. Zdá se, že současná kultura ztratila smysl pro **dobro** a zlo, zatímco je třeba s naléhavostí znovu zdůrazňovat, že **dobro existuje a vítězí, protože Bůh „je dobrotivý a prokazuje dobrodiní“**. Dobro je tím, co ochraňuje a posiluje život. Zodpovědnost vůči bližnímu tedy znamená chtít a konat **dobro** pro druhého a přát si, aby se i on otevřel logice **dobra**. Zajímat se o bratra znamená otevírat oči pro jeho potřeby. Často je to hmotné bohatství a nasycenost, ale také upřednostňování svých zájmů a starostí přede vším ostatním.

Nikdy nesmíme být „neschopní milosrdenství“ s tím, kdo trpí. „Starat se“ o bratra rovněž zahrnuje starost o jeho **duchovní dobro**. Chci zde připomenout jeden aspekt křesťanského života, který, podle mého zdání, upadl v zapomnění – **bratrské napomenutí směřující k věčné spáse**. O duchovní zodpovědnosti za bratry se téměř úplně mlčí. Nebylo tomu tak v prvotní církvi a není tomu tak ani ve společenstvích skutečně zralých ve víře, kde si berou k srdci nejen bratrovo tělesné zdraví, ale i zdraví jeho duše pro dosažení posledního cíle. **V Písmu čtete: „Pokárej moudrého, bude tě mít rád. Dávej moudrému: zmoudří ještě víc“ (Přís 9, 8-9). Sám Kristus přikazuje pokárat bratra, který hřeší (srov. Mt 18, 15).** Církevní tradice zahrnuje mezi skutky milosrdenství i „**napominání hříšníků**“.

Je důležité znovu získat tento rozměr křesťanské lásky. **Při uskutečňování zla se nesmí mlčet**. Mám zde na mysli postoj těch křesťanů, kteří se z lidských ohledů nebo prostě z pohodlnosti přizpůsobují běžné mentalitě, místo aby bratry varovali před takovými způsoby myšlení a jednání, které jsou v protikladu k pravdě a nevedou po **dobré cestě**. Křesťanské napomenutí však nikdy není vedeno duchem odsuzování nebo obviňování, ale vždy je uváděno do pohybu **láskou a milosrdenstvím a pramení z opravdové péče o bratrovo dobro**. Vždy je zapotřebí pohledu, který miluje a opravuje, který poznává a uznává, rozlišuje a odpouští (srov. Lk 22, 61), jako to činil a činí Pán s každým z nás.

2. Láska vůči bratřím, jejímž výrazem je **almužna – spolu s modlitbou a postem** typická praktika postního období je zakořeněna v této spolupatřičnosti.

3. „**Pobízejme se k lásce a k dobrým skutkům**“: společně kráčet ke svatosti. **Čas, který jsme ve svém životě dostali, je cenný pro to, abychom v Boží lásce objevovali a konali skutky dobra.** Učitelé duchovního života připomínají, že **ten, kdo v životě víry nepostupuje dopředu, jde dozadu.** Kéž všichni tváří v tvář světu, který vyžaduje od křesťanů nové svědectví lásky a věrnosti Pánu, pocítí naléhavou potřebu vstoupit do **soutěže v lásce, ve službě a v dobrých skutcích** (srov. Žid 6, 10). Tato výzva je zvláště naléhavá v posvátném čase přípravy na Velikonoce.

S přáním svatého a plodného postního období vás svěřuji přimlouvám blahoslavené Panny Marie a ze srdce všem uděluji apoštolské požehnání.

Benedictus PP. XVI

Postní duchovní obnova 2012. V **sobotu 31. března 2012** bude duchovní postní obnova v kostele svatých Petra a Pavla ve Štěpánově n/Svr. **Program:** 9 hodin - začátek: adorace; 9,30 - 1. rozjímání; 10,30 - 2. rozjímání; 12 - občerstvení na faře; 13 - 3. rozjímání; 14 - sv. zpověď, pobožnost křížové cesty, 14 - svatý růženec; 15 - mše svatá, závěrečné Te Deum. Tuto duchovní obnovu povede P. ICLic. Pavel Kopecký, farář z Čebína. Všechny srdečně zveme.

Církev a vlast. Ve sdělovacích prostředcích se objevují zprávy o selhání duchovních a nenasytosti Církve. Často se zapomíná, že se jedná o hříchy jednotlivců. Nemluví se, zapomíná na stovky a tisíce duchovních, kteří poctivě vykonávají své nelehké povolání a službu. Nemluví se, zapomíná na to co Církev a duchovní vykonali pro naši vlast - školství, zdravotnictví, charitu a další oblasti života. Mnoho kněží položilo svůj život ve službě vlasti. V Praze bude (dá-li) Bůh blahořečeno 14 pražských mučedníků, kteří byli umučeni a zavražděni v únoru 1611 – na základě lži. Jejich vrazi byli potrestáni. V naší diecézi probíhá proces blahořečení dvou kněží – mučedníků, kteří byli popraveni v roce 1950 v Jihlavě na základě vymyšleného obvinění. Jejich jména jsou: Jan Bula a Václav Drbola. Nedávno jsem četl příběh, který se skutečně stal, mluví o statečnosti kněze a přitom má určitou souvislost s jedním bodů papežova poselství k postní době. Pro povzbuzení na cestě pravdy a lásky Vám ho předávám:

Bylo pondělí 20. října 1941, asi 7 hodin, 50 minut. Plukovník Hotz, německý důstojník a vrchní velitel města Nan-tes, se ubíral ještě s jiným důstojníkem na komandaturu do služby. V ulicích bylo pološero, ještě se úplně nerozednilo. Na rohu ulice krále Alberta, vynořili se za plukovníkem dva muži a dvěma ranami z revolveru ho zastřelili. Führerova reakce byla strašná. Jelikož se teroristům podařilo uprchnout, nechal generál von Stülpnagel, vojenský velitel ve Francii, dva dny po atentátu, 22. října, popravít na příkaz z Berlína padesát rukojmí.

„Vzhledem k závažnosti zločinu,“ stálo ve von Stülpnagelově prohlášení, „bude v případě, že viníci nebudou zatčeni do 23. října do půlnoci, zastřeleno dalších padesát rukojmí.“ Když se opat Sortais, představený nedalekého opatství Belfontaine, dočetl v novinách o všech podrobnostech tragédie, nemohl se s tím smířit. Skutečnost, že má být popraveno dalších padesát Francouzů s ním hluboce oťásl! To nemůže dopustit. V neděli šestadvacátého padlo rozhodnutí: příští den pojedje do Nantes.

Noc pak strávil tříděním různých dokumentů. Do Nantes dorazil už za svítání a nejdříve se zašel do kostela Svatého Kříže pomodlit před sochou Panny Marie Pomocnice. Tak brzy ráno by ho ještě nepřijali. Po dlouhém usebrání před Mariinou sochou odešel do paláce d’Aux na náměstí Ludvíka XVI, kde bylo sídlo komandatury. Tam jim odevzdal lístek s tímto textem: „Německému důstojníkovi jsem schopen podat užitečné informace ohledně totožnosti vraha jeho předchůdce.“ Pustili tedy otce

opata dovnitř a dostavil se důstojník, který ho měl vyslechnout. Don Gabriel však nechtěl hovořit s nikým jiným než s velitelem Von Bodmanem. Řekli mu, že velící důstojník odešel. Po naléhavých prosbách k němu přece jen opata z Belfontaine odvedli.

Plukovníkovi předal list tohoto znění: „Veliteli, jste důstojník, a zajisté chápete, jaký zármutek nám způsobila smrt padesáti francouzských občanů. Ztrátou dalších životů byste v srdcích jejich blízkých, zlomených mučivou bolestí, zažehl jiskru nesmiřitelné nenávisti. Smilujte se a nezapíjejte je. Pro lásku své matky, mějte slitování s těmi padesáti muži, kteří se proti vám sice provinili, ale jejichž skutek si ani podle vašich zákonů nezaslouží trest smrti. Během poslední války jsem byl vojenským duchovním a uprostřed zraněných francouzských vojáků jsem potkával i německé raněné. Všechny bez rozdílu jsem zahrnoval stejnou láskou a všechny jsem nesmiřně lítoval. Často jsem šel přímo uprostřed boje, s nasazením vlastního života, sbírat raněné a všem bez rozdílu jsem se snažil ulehčit jejich utrpení. Veliteli, nechci vás nabádat, abyste se zpronevěřil tomu, co pokládáte za svou povinnost. Jestliže je v zájmu bezpečnosti podle vás třeba, aby byla znovu prolita francouzská krev, budu vaše rozhodnutí respektovat, ale nabízím vám krev svou. Považujte mě za viníka, za vraha podplukovníka Hotze a potrestejte mne. Ale pouze mne! Váš rozsudek přijmu bez reptání. Přijmu ho dokonce s radostí.“

Velitel Nantes figuroval v této záležitosti jenom jako podřízený. Nemohl o ničem rozhodovat. Rozhodnutí totiž záviselo na Hitlerovi samotném, který dával rozkazy generálu von Stülpnagelovi, jak má postupovat. Plukovník Bodman byl ale při čtení listu hluboce dojatý. Slova otce Sortaise vycházela přímo ze srdce. Při odchodu mu velitel sdělil, že se hned spojí s Paříží a dopis v celém jeho znění přečte do telefonu. Otec Sortais odcházel a v jeho nitru žhnula jiskřička naděje.

Příští den, 28. října 1941, von Stülpnagel zveřejnil následující prohlášení: „Francouzskému lidu: Francouzské vládě dávám na vědomí rozhodnutí říšského vůdce, podle kterého se nevykonají odvetná opatření za atentáty v Nantes a Bordeaux a popravu dalších rukojmí se odvolávají.“

Otec Sortais byl vyslyšen.

Pozvání na setkání mládeže ve Žďáře nad Sázavou

Od 14. do 19. srpna 2012 se ve Žďáře nad Sázavou bude konat už páté Celostátní setkání mládeže (CSM). Čeká tu na Tebe velmi bohatý a pestrý program, ve kterém si budeš moct najít „to své“: poutavé katecheze, slavení eucharistie, celodenní adorace, zajímavé přednášky, dobrá hudba, výstavy, workshopy a semináře, poznávací výlety, diskusní skupinky, sportovní vyžití nebo kreativní dílny. Budeš mít také možnost zúčastnit se školy modlitby, prožít v klidu svátost smíření nebo si popovídat s knězem. Celý týden budou na setkání přítomni biskupové a bude příležitost se s nimi setkat a popovídat. Součástí programu bude i Pouť rodin, která se bude konat v sobotu 18. srpna 2012. Žďár ale bude především místem osobních setkání - s přáteli, s novými lidmi, s biskupy, s kněžími, zasvěcenými osobami ... a hlavně s Kristem.

CSM je určeno pro všechny mladé lidi od 14 do 30 let. V programu se bude myslet jak na středoškolačky, tak na vysokoškolačky a mladé pracující. Přednášky budou proto děleny podle věku. Podle možností a svých schopností se také můžeš zapojit do některé z přípravných skupinek.

Hlavním tématem letošního CSM je Duch svatý a jeho mottem je citát z listu sv. Pavla: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22). S mladými lidmi z celé České